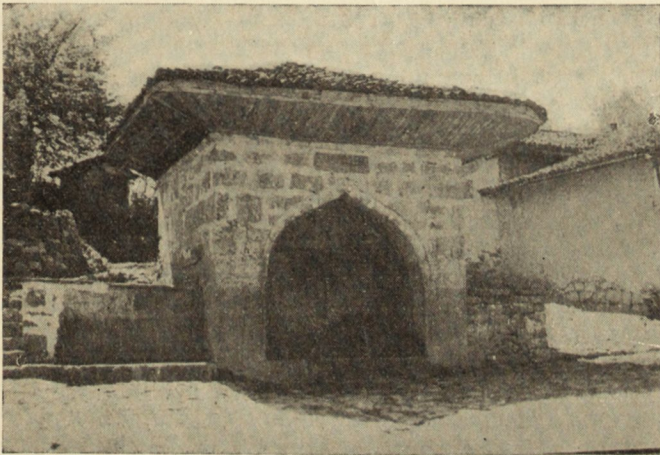

гократно съмъ виждалъ по-рано и я считахъ като игра на зидаритѣ. Отъ дупката била извадена една доста голѣма прѣстена тенджара или, по-скоро широко гърне, което сутринѣта съсъдитѣ, заедно съ кмета на селото намѣрили по земята, строшено съ разхвърлени тамъ нѣколко стари златни монети. Азъ самъ после това отидохъ въ Арбанаси и видѣхъ, както събореното мѣсто, тѣй и строшеното гърне. Въ сжщото това скривалище се намѣри и друга една отворена дупка съ размѣри около 15 сантим., която била затулена съ единъ съвършено изгладенъ четвъртитъ камъкъ. Азъ вкарахъ ржката си въ тази дупка и напипахъ едно сжщо такова праздно гърне. Сигорно е, че скритото въ тѣзи два сжда богатство е било оставено при избѣгването на нѣкогашнитѣ стари обитатели отъ нашествието на даалиитѣ. Бѣгълцитѣ може би скоро следъ избѣгването си въ Ромжния сж умрѣли и останала е нѣкаква бележка, която много по-късно е била намѣрена и чрезъ разпитъ се узнало, кои сж владетелитѣ на кжщата, въ скривалището на която е било оставено богатството.

Чешма въ Арбанаси на пазара.

Въ Арбанаси има седемъ църкви, всички масивно построени и цѣли изографисани. Тия църкви, съ позлатенитѣ си и художествено изработени иконостаси, съ многобройнитѣ си сребърни кандила, кандилници и дискуси, съ обкованитѣ си съ сребро евангелия, грамаднитѣ си полюлеи и пр., сведочатъ не само за това, че арбанасчанитѣ сж били хора религиозни, но че сж били и много заможни.

Азъ помня едно стихотворение, съ което се даваше характеристика за материалното състояние на арбанасчанитѣ отъ разнитѣ махали. За тия отъ махалата Рождество Христово се казва:

*Εἰς τὸν Χριστὸν τὸν μαχαλά
Εἶναι ὅλοι ἡ ἀρχοντιά.
'Εχ' μαργαριτάκια καὶ φλωργιά.*

Преводъ

На Христосъ на махалата
Сж всички богаташи първенци
Има маргаритъ и жълтици.